

Ventil for de ekstraordinære Udgifter, og der var Ventil for Udgifterne til Jernbaner og Havneanlæg, men det andet, der skulde lide under Indskrænkningen, var de sociale Udgifter, saa maa det ærede Medlem have set ganske mærkeligt paa alle disse Udgiftsparagraffer, naar han tror, de kun indeholde sociale Udgifter. Nej, alle de Udgiftsparagraffer, som blive tilbage, naar disse to Grupper af Udgifter ere fradragne, ere intet mere og intet mindre end Udgifter til omtrent det hele Statsliv i alle dets forskellige Afskygninger, og jeg tror, at dets Tarv, den sociale Lovgivnings rimelige Vækst inklusive, kan iagttages med en saadan Udgiftsstigning, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem bliver ved at nævne Stigningen. Han har jo stiltiende indrømmet, at paa de Paragraffer, det her drejer sig om, §§ 11—26 paa den gamle Finanslov, var der ikke nogen videre Stigning i Aarene fra Midten af Halvfemserne til Aarhundredets Udgang, men Stigningen fandtes paa § 27. Hvorfor var der denne store Stigning paa § 27? Det var, fordi i disse Aar udførtes hele det store Komplex af Jernbaner, som blev vedtaget i 1894; da havde man akkurat en lignende Situation som den, vi nu have efter Jernbanelovene af 1908. Men til at møde denne Situation, til at afholde disse Udgifter have vi jo faaet den nu vedtagne Lov, som det ærede Medlem erindrede mig om, at han selv stemte for, hvorefter disse Udgifter i Henhold til Jernbanelovene af 1908 og oven i Købet Udgifterne i Henhold til Loven om Esbjerg Havn kunne afholdes ved indenlandske Laan. Naar det ærede Medlem talte om, at denne Lov skulde lægge en Hindring i Vejen for Vedtagelsen af Lovforslaget om Enkebørnene, er det ren og skær Fantasi; hvad Landstinget vil gøre ved Lovforslaget om Enkebørnene, kan jeg jo ikke vide, men hvad jeg kan vide, er, at Regeringen vil sætte al den Kraft, den ejer, ind paa at føre dette Lovforslag igennem, og ligesom det er Regeringen, som har bragt dette Lovforslag frem, saaledes vil Regeringen anse det for at være en af sine vigtigste Opgaver i den kommende Samling at føre det igennem, og der er ikke Tale om, at det her vedtagne skulde lægge nogen som helst Hindring i Vejen derfor.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister sagde, at det var umuligt for ham at anstille Beregninger over, hvor meget der kunde opsøres ifølge denne Lov for det Tidsrum, den gjaldt, og deri kan den højtærede Minister naturligvis have nogen Ret, at her kunne Konjunkturerne spille ind og blive meget afgørende. Men saa bekræfter det sig jo, hvad jeg har sagt et Par Gange før, at vi her lovgive ud i det blinde; vi vide i Virkeligheden ikke, hvad det er, vi lovgive om. Derfor synes jeg, det var bedre at lade dette Lovforslag helt fare, og skulde det vise sig, at kommende Statsregnskaber give betydelige Overskud, staar det Folketinget og Bevillingsmyndighederne frit for at disponere over dette Overskud og henlægge det til Reservefonden eller til Styrkelse af Kassebeholdningen, anbringe det paa den Maade, som man finder er bedst tjenlig. Saaledes vilde en privat Mand bære sig ad i sin Forretning, og paa lignende Maade synes jeg ogsaa, vi her fra Lovgivningsmagts Side skulde bære os ad overfor Statens Midler.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Finansminister sagde, at et godt Aar, altsaa et Aar, hvor Henlæggelser skulle ske, var et Aar, som var bedre end det normale. Det Lovforslag, han har fremsat, regner ikke alene med et saadant Aar. Bevælgelsen i Statsbanernes Udbytte følger ikke, saaledes som den højtærede Finansminister sagde, absolut med den øvrige Indtægtsstigning eller Nedgang, tværtimod, den paavirkes ogsaa af særlige Forhold. Hvis nu et Fald i Statsbanernes Indtægter medfører, at f. Eks. de samlede Indtægter falde fra 105 Mill. Kr. til 103 Mill. Kr., og næste Aar stige til 107 Mill. Kr., bliver Udgangspunktet for Beregningen af Henlæggelsen næste Aar ikke det Normalpunkt, hvortil man var naaet, ikke 105 Mill. Kr., men det Underpunkt, som fremkom derefter, altsaa 103 Mill. Kr., og Henlæggelsen beregnes altsaa i Forhold til Aaret med de 103 Mill. Kr., d. v. s., der skal henlægges 2 Mill. Kr., skønt der, sammenlignet med det forforegaaende Aar, aldeles intet burde henlægges. Det viser, at Regelen er ganske urimelig.

Den højtærede Minister vil nu bestride, at han har sagt, at vi skulle indskrænke os. Jeg forstaar, at den højtærede Minister var betænkelig ved saa tydeligt at have